

Brabant Cultureel / Brabant Literair
Jrg. 57 - juni 2008 - Nr. 4-5

Drie gedichten

FRANS A. BROCATUS

Een koets trekt onze dromen

Dit is het seizoen waarin de druiven groeien
iemand spreekt van bomen en bladeren door
een geschiedenis. De honden liggen nog even

voor het vuur. Het is avond en wachten op het
mooiste blauw. De brieven worden niet bezorgd
berichten worden omgedraaide radioknoppen.

Wat is het: dit schrijven? Dit lezen van brieven
en het zoeken naar omslagen het plooiën van randen
het verliezen van een tong? Het kiezen voor verliezen.

Iemand is gelukkig. De elektriciteit is uitgevallen
een koets trekt onze dromen en de nacht ligt open
ik spreek niet van een wonde. Een hand op een wiel.

Bloemen in een avond

Mijn dochters. Ik draag hun ogen naar bloemen
in een avond. Ik ontviel mijn moeders (zij legden
hun handen op mijn naam tussen hun borsten)

Er is zee in mijn ogen zeggen mijn dochters

en ze spreken met mijn moeders over het blauw
waarvan ik nooit genees en over de stiltes van mijn handen
die woorden sluiten zoals bloemen in een avond.

(uit de bundel in voorbereiding 'Morastenia')

Het raam

Wij staan voor het raam en schrijven
met onze ogen in het glas. Wij kennen
de landschappen van olie en water,

wij wachten op de deur die achter ons

opengaat, de vertrouwde voetstappen,
de lichte kus in onze hals en de vingers
die de woorden herschrijven in het raam.

(uit de bundel in voorbereiding 'Morastenia')